

50 FOTO- GRAFIJA

SANJA BACHRACH-
KRIŠTOFIĆ

I MARIO KRIŠTOFIĆ

3.IO.2012. – 13.II.2012.

CLICKED

50 FOTOGRAFIJA

Kao dugogodišnji članovi Hrvatske zajednice umjetnika, čije postojanje smatramo neophodnim za sve samostalne umjetnike, uočili smo apsurdnost, rigidnost i nedefiniranost pravila koja omogućuju prijem ili ostanak umjetnika unutar same udruge.

"Tri samostalne izložbe s najmanje 50 radova priredene u institucijama ili izložbenim prostorima na području Republike Hrvatske, prema popisu uvaženih institucija i izložbenih prostora u Republici Hrvatskoj u četiri godine" primjer je jednog od propisanih uvjeta za priznavanje statusa slobodnog umjetnika za područje fotografije.

Zašto najmanje 50 radova? Je li je 49 radova premalo za "ozbiljan" projekt? Zar jedan rad nije u stanju izreći ideju ili misao jednako kao i 50 radova? Ili se radi tek o količini. Ako je određena količina zašto nije dimenzija? Na prvo zvuči razumljivo da se priznaju samo izložbe u Hrvatskoj, ali zar gostovanja izvan zemlje, naročito u etabliranim institucijama ili projektima nisu jednako uvažena? Zašto javni prostor nije vrijedan kao i onaj na popisu galerija i institucija? Da li se vrednuje djelo ili prostor?

Teren za manipulaciju nama su postale "rupe" u Pravilniku: npr. nigdje nije propisano da 50 fotografija mora biti različitog motiva, naklada monografija ili specifikacija većeg i manjeg projekta.

Dakle: izložba koja je pred vama mogla je biti potpuno drugačija. Upravo stoga što se radi o nama i našem radu, našim sudbinama (koje dijelimo s drugim samostalnim umjetnicima) pred gledateljem je serija portreta/autoportreta. Na svakoj fotografiji naizmjenice držimo brojeve koji se referiraju na broj fotografije u nizu. Željeli smo da fotografije slične na "mug shots" koje upravo nabranjanjem broja snimke, datuma, mjesta snimanja depersonaliziraju osobu na fotografiji čak i kada je na njoj ime; sve izgleda isto, tipski. Slično se pravilnikom o priznaju statusa briše individualnost osobe koja stvara pretpostavljajući tehničke elemente umjetničkim.

Sanja Bachrach-Krištofić i Mario Krištofić

Sanja Bachrach-Krištofić (Zagreb, 1961.), grafička dizajnerica, studirala povijest i filozofiju na Filozofskom fakultetu i pohađala programe Centra za ženske studije u Zagrebu. Od 1999.-2003. predsjednica Sekcije za grafički dizajn ULUPUH-a, od 2000.-2003. predsjednica ULUPUH-a.

Mario Krištofić (Zagreb, 1957.), profesionalni fotograf, studirao snimanje na Akademiji za kazalište, film i televiziju u Zagrebu. Od početka 80-ih bavi seumjetničkom i komercijalnom fotografijom. Od 1997.- 2001. predsjednik Fotografске sekcije ULUPUH-a.

Djeluju u zajedničkom studiju Bachrach & Krištofić baveći se komercijalnom (CD ovitci, kazališni plakati, knjige, vizualni identiteti) i umjetničkom (autorske knjige, samostalne izložbe) produkcijom s područja grafičkog dizajna i fotografije, kao i studijskom, portretnom i akt fotografijom. Članovi su Udruženja likovnih umjetnika primijenjenih umjetnosti Hrvatske (ULUPUH), Hrvatske zajednice samostalnih umjetnika (HZSU) i Hrvatskog društva likovnih umjetnika (HDLU), Centra za ženske studije i ženske udruge Electra.